

Finansklagenemnda Person

Avgjørelse FinKN 2026-1106

13.10.2026

ZURICH INSURANCE EUROPE AG, NORWAY BRANCH NUF

Yrkesskade/yrkessykdom - Yrkesskadeforsikringsloven (YFL)

Strømgjennomgang – div. plager – årsakssammenheng.

Forsikrede ble i mai 2020 utsatt for strømgjennomgang fra arm til arm mens hen var på jobb. Før hendelsen hadde forsikrede hatt plager med svimmelhet. Etter hendelsen hadde hen plager med hodepine, tinnitus, søvn samt redusert funksjon i høyre arm. Forsikrede var tilbake i arbeid kort tid etter, men ble sykemeldt tre måneder senere. Forsikrede fremmet i 2023 krav om erstatning og anførte at senere plager skyldtes strømulykken. En spesialist og en lege vurderte saken, og begge konkluderte med at det ikke var årsakssammenheng. Foretaket avslo krav om erstatning med henvisning til at det ikke forelå årsakssammenheng mellom hendelsen og forsikredes helseplager. Saken reiste spørsmål om det var årsakssammenheng mellom strømgjennomgangen og forsikredes helseplager. Nemnda tiltrådte sekretariatets vurdering. Da det forelå to spesialisterklæringer som konkluderte med at det ikke var årsakssammenheng mellom hendelsen og senere plager, hadde forsikrede ikke sannsynliggjort slik årsakssammenheng. Nemnda ga foretaket medhold.

Saksfremstilling

Forsikrede fikk en strømgjennomgang fra arm til arm på jobb 8.5.22.

Opplysninger før hendelsen

I journalnotat fra januar 2020 fremkommer at forsikrede hadde vært plaget av svimmelhet de siste 8-10 dagene, som debuterte på jobb i forbindelse med at hen reiste seg opp. Forsikrede hadde i etterkant vært plaget av en konstant rotatorisk svimmelhet som ble forverret ved hodebevegelser og når hen reiste seg opp. Det fremkom at forsikrede hadde en liknende episode i desember 2019, som gikk over etter 4-5 dager.

I neste notat, datert 19.2.20, er det igjen notert akutt svimmelhet, og at forsikrede ble planlagt videre utredet med MR. Det følger også av notatet at MR viste normale funn.

Svimmelhet er nevnt igjen i notat 28.5.20, der det står at disse symptomene hadde vedvart siden midten av desember.

Opplysninger etter hendelsen

Forsikrede ble undersøkt ved sykehus samme dag som strømgjennomgangen skjedde. I epikrise etter undersøkelsen er det ikke notert noen objektive funn. Det er notert at forsikrede initialt følte seg omtåket, og fikk hodepine, nedsatt sensibilitet i pekefinger bilateralt og ubehag i brystet. Ubehaget i brystet skal ha passert, og hodepinen forsvant etter bruk av smertestillende. Det ble planlagt kontroll av blodtrykk.

I journalnotat datert 26.8.22 er det notert økende problemer med hodepine, svimmelhet og balanse etter hendelsen. Forsikrede opplevde at plagene forverret seg.

Skademelding ble sendt 26.9.23.

Foretaket innhentet journaler fra forsikredes fastlege. Etter å ha gjennomgått dokumentasjonen, tok foretaket kontakt med forsikrede 22.3.24 og ba om en presisering av hvilke plager han mente kunne tilskrives yrkesskaden.

Forsikrede svarte i e-post en drøy uke senere at hen alltid hadde hatt god helse og bestått helsekontroller. Videre:

Det stemmer at jeg fikk noen problemer med balansen etter at jeg hadde arbeidet nattskift i lengre tid. Dette rettet seg etter at jeg fikk arbeide normal arbeidstid. Imidlertid har dette problemet dukket opp igjen etter hendelsen.

Etter hendelsen har jeg i tillegg fått problemer med armer, ledd og skuldre. Dette manifesterer seg i at jeg har redusert styrke i hendene (f. eks grepskontroll). I tillegg har jeg verk i armer og ledd og klarer ikke lenger å slå inn en spiker med hammer, som ett eksempel. Dette har utvilsomt innflytelse på min evne til å fortsette å arbeide som [...] Svekkelsen er sterkest i høyre arm, der jeg fikk inngående strøm. For meg fremstår det som plagene tiltar i styrke fremfor å forsvinne over tid. Når det gjelder hodet har jeg hyppig hodepine, øresus og søvnproblemer, noe jeg aldri har vært plaget av for.

Nav godkjente strømgjennomgang som yrkesskade 28.2.24.

Foretaket innhentet deretter dokumenter fra Nav. Etter å ha gjennomgått disse, tok foretaket forbehold om erstatningsansvar i e-post til forsikredes advokat 6.5.24. Foretaket informerte videre om at det ville innhente vurdering fra rådgivende lege.

Forsikredes arbeidsgiver uttalte seg om hendelsen 29.4.24:

Hendelsen med strømgjennomgang hånd-hånd skjedde 08.05.22 [...], [forsikrede] ble rutinemessig sendt til lege/sykehus for observasjon på [by] fra 08 til 09.05.22. Tilbake på jobb 10.05.22. Reiste hjem på avspasering 11.05.22. Jobbet videre i rotasjon i prosjektet fram til 15.08.22 hvor [hen] følte seg uvel. [Hen] ble da sendt til lege og ble sendt hjem med sykemelding 16.08.22. Etter denne dato har [forsikrede] vært sykemeldt og ikke vært i arbeid for bedriften.

Foretakets rådgivende lege vurderte saken 10.12.24:

I denne saken foreligger det en mulig skadeevne med strømskade. Det er dog ikke dokumentert strømstyrke. Det foreligger akuttsymptomer i form av svimmelhet og omtåket, men undersøkelser har vært normale både i akuttsituasjon og senere med MR caput. Det er ikke dokumentert brosymptomer, da det etter hendelsen gikk tre måneder før [hen] ble sykemeldt grunnet plager med svimmelhet. [Hen] har også tidligere hatt plager med svimmelhet i slutten av 2019, hvor det påfølgende ble gjort undersøkelse med MR av hodet. En finner derfor at det er konkurrerende årsaker som kan være mer sannsynlig årsak til plagene, altså en tidligere svimmelhet og tinnitus tilstand. Totalt finner en ikke at vilkår for skadeevne er fullstendig oppfylt, og punkt 3) og punkt 4) synes ikke oppfylt. En konkluderer da med at en ikke finner årsakssammenheng.

Foretaket avsto kravet 15.10.24, med henvisning til manglende årsakssammenheng. Foretaket innvilget likevel dekning for rimelige og nødvendige advokatutgifter, i tillegg til det som allerede var dekket.

Nav innhentet spesialisterklæring fra spesialist i nevrologi datert 27.8.25. Spesialisten kom til at hendelsen ikke representerte noe potensiale for biologisk skade, og bemerket at det uansett forelå en tidligere sykehistorie med lignende plager som kunne forstås som sårbarhet og/eller inngangsinvaliditet. Videre at:

Det er visse vansker med brosymptomer frem til første besøk ved helsevesenet i (utlandet). Endelig må det sies at en utvikling av nye symptomer 2022 –2024 neppe er påregnelig.

Av forhold som talte for personskade kommenterte spesialisten at forsikrede hadde en viss overfølsomhet i huden på armen ved stikk og tydelig nedsatt kraft, samt ubehag. Han konkluderte likevel med at det manglet årsakssammenheng:

8. KONKLUSJON

8.1 Årsakssammenheng

Etter mitt skjønn tilsier *ikke* relevante forhold en alminnelig sannsynlighetsovervekt, med mer enn 50 %, for sammenheng mellom hendelsen og senere plager/følger i skadet del.

Da er *hovedvekten* lagt på tvilen om personskadeforvoldende effekt av statisk elektrisitet. Imidlertid er det også tatt hensyn til sykehistorien videre, med manglende dokumentasjon de første tre måneder etter yrkesskaden og utvikling av stadig nye symptomer. En god del av det han klager over nå, har også vært til stede før arbeidsulykken.

Foretaket opprettholdt deretter sitt avslag 22.9.25.

Forsikrede har i det vesentlige anført at det er årsakssammenheng mellom strømgjennomgang i armen og senere helseplager.

Forsikrede viser til at det ikke er mulig å dokumentere styrken i det elektriske støtet hen fikk. Ifølge en ekspert forsikrede har snakket med, kan støt variere over et stort spekter. Siden det ikke er mulig å rekonstruere den aktuelle hendelsen, er det umulig å si nøyaktig hvor sterkt støt forsikrede fikk gjennom kroppen. Forsikrede forteller at støtet var så kraftig at hen ble slått i bakken, mistet pusten og fikk smerter i brystet. Dette selv om forsikrede hadde på seg vernehansker. Sammenstøtet utløste et smell som var så høyt at andre arbeidere kunne høre det et godt stykke unna, som underbygger at det ikke er snakk om et lite støt.

Forsikrede viser videre til at hen etter hendelsen umiddelbart ble sendt til observasjon på et lokalt sykehus over natten, før hen ble sendt hjem. Forsikrede var hjemme og til tross for noe hodepine og tinnitus valgte hen å reise på ny arbeidsrotasjon etter 4-5 uker. Forsikrede var på arbeid i 2 uker, og da det var sommer og selskapet manglet utstyr ble forsikrede gående og vente på arbeidsoppdrag. Etter nye 3 uker hjemme reiste forsikrede ut i ny jobbrotasjon. Da hadde forsikrede fått mer å gjøre og det ble tydelig at kroppen ikke tålte de økte fysiske anstrengelsene. Forsikrede fikk kraftigere hodepine og svimmelhetsanfall. På ny ble forsikrede sendt til observasjon på sykestue før hen ble sendt hjem og endte opp i en lengre sykemelding.

Forsikrede opplevde svimmelhet i en kortere periode etter kontinuerlig nattskift i over ett år. Disse plagene opphørte imidlertid da forsikrede gikk over til å arbeide på dagskift. Nå opplever forsikrede bare svimmelhet ved fysisk overanstrengelse eller arbeid i høyden. Svimmelhet er imidlertid ikke den eneste effekten av hendelsen. Forsikrede opplever nå hodepine og konstant trykk på høyre side av hodet. Smertene er reelle, selv om CT-scan ikke viser konkrete funn. Forsikrede har også fått en konstant lyd i ørene, som særlig plager hen om natten og reduserer søvnkvalitet. I tillegg til dette, har forsikrede økende verk i høyre arm, og opplever kraftreduksjon og stikkende smerter. Disse plagene fremgår av rapporten fra fastlegen fra like etter ulykken.

Nevrologens konklusjon om at det ikke er mer enn 50 % sannsynlig med årsakssammenheng mellom hendelsen og plagene, må forstås slik at i hvert fall deler av forsikredes plager er forårsaket av hendelsen.

Forsikrede viser til at uttalelsene fra rådgivende lege 10.12.24 og spesialist 27.8.25 er begrunnet med at hen tidligere hadde opplevelser av svimmelhet, og at hen derfor med stor sannsynlighet var fysisk disponert for svimmelhet. Forsikrede viser til at dette kun er en av plagene hen har hatt i etterkant. Forsikrede anfører at det ikke hensyntas de øvrige plagene etter hendelsen, særlig da hodepine, tinitus, søvnproblemer samt redusert funksjon i høyre arm. Forsikrede viser til at uttalelsene fra lege og spesialist har kommet etter at hen har hatt en 30 minutters konsultasjon med den ene, og ikke møtt den andre.

Forsikrede hevder at dersom Finansklagenemnda skal basere vedtaket på uttalelser fra eksperter burde FinKN også innhentet ytterligere uttalelser fra eksperter på strømskader.

Foretaket har i det vesentlige anført at det ikke er sannsynliggjort årsakssammenheng mellom strømgjennomgang i armen og forsikredes senere helseplager.

I henhold til rettspraksis skal det i vurderingen av om plagene skyldes ulykken vektlegges fire kumulative vilkår; det må foreligge et adekvat traume, akutte symptomer, brosymptomer og et forenlig sykdomsbilde, jf. eksempelvis Rt-1998-1565 (Nakkesleng 1). Årsaksvurderingen gjøres ut fra en biologisk forklaringsmodell. Det vil stort sett være lik utvikling for alle typer skader i muskel- og skjelettsystemet. De fire vilkårene er vilkår som i medisinsk sammenheng er uttrykk for en biologisk forklaringsmodell, som alle må være oppfylte for at man skal kunne konstatere årsakssammenheng.

Hverken kravet til et adekvat traume eller akutte symptomer er oppfylt. I akuttnotatet fra sykehus like etter hendelsen er det ikke nevnt at det var involvert noen ledninger ved strømgjennomgangen. Forsikrede hadde noe uregelmessig hjerterytme ved innkomst til sykehuset, men dette ga seg under oppholdet.

Forsikrede var tilbake i jobb kort tid etter hendelsen og jobbet normal rotasjon i tre måneder etter hendelsen. Hen ble sykemeldt da og oppga at hen hadde diverse plager. Slik foretaket ser det var det da flere måneder etter hendelsen der det ikke er dokumentert brosymptomer. Forsikrede har også tidligere slitt med tinnitus og svimmelhet. Hens plager skyldes da ikke skadehendelsen 8.5.22.

Foretaket viser videre til spesialisterklæringen, som konkluderer med at det ikke foreligger årsakssammenheng. Slik foretaket ser det er denne erklæringen grundig og gir en god vurdering av saken.

Finansklagenemnda Persons begrunnelse

Spørsmålet er om det er sannsynliggjort årsakssammenheng mellom hendelsen 8.5.22 på arbeid og forsikredes senere helseplager.

Forsikrede fikk ikke medhold da sekretariatet behandlet saken. For årsakssammenheng kreves 50 % sannsynliggjøring. Det forelå to sakkyndige vurderinger av spørsmålet om årsakssammenheng i saken. Både rådgivende lege og spesialisterklæring innhentet fra Nav konkluderte med at det ikke forelå årsakssammenheng mellom hendelsen og senere plager. Med grunnlag i de to medisinske erklæringene konkluderte sekretariatet med at forsikrede ikke hadde sannsynliggjort at det forelå årsakssammenheng.

Nemnda har gjennomgått all fremlagt dokumentasjonen i saken og slutter seg til sekretariatets begrunnelse og konklusjon.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Persons konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Kaja de Vibe Malling (leder), Jon Einar Martinsen (bransjerepresentant) og Paal Bjønness (forbrukerrepresentant).